

Posudok oponentky diplomovej práce

Bc. Andrea Melicharová: Gender na detském hřišti

Témou posudzovanej diplomovej práce Bc. Andrey Melicharovej je reprodukcia genderových stereotypov na detskom ihrisku-a to z perspektívy detských aktérov, ako aj dospelých, ktorí ich sprevádzajú. Pokúša sa analyzovať spôsoby, akými sú genderové stereotypy rekonštruované v prostredí detského ihriska a aké majú dopady na samotnú sociálnu organizáciu skúmaného priestoru.

Teoretická časť práce má skôr poznámkový charakter. Autorka jednotlivé teórie nedáva do kontextu svojej práce a ďalej ich už kriticky nereflektuje. Zamerala sa len na predstavenie základných pojmov (gender, socializácia, hra) a teoretických konceptov, ktoré sú k nim viažu. Škoda, že autorka sa ešte viac nesústredila na práce, ktoré tieto pojmy prepájajú –napríklad na texty prof. B. Thorn (okrem iného napísala vynikajúcu monografiu *Gender Play: Girls and Boys in School*), na monografiu *Longing and Belonging* (Pugh 2009)-tá by jej pomohla pochopiť úlohu rodičov v procese „genderovania“ svojich detí a tematicky blízky odborný časopis *Childhood: A Global Journal of Child Research* atď.

Metodologická časť práce je postavená na výkladovom definovaní feministickej metodológie. Je až zarážajúce, že nereflektuje techniky nezúčastneného pozorovania-ktoré sa ukazujú v prípade etnografie detského prostredia ako vhodnejšia metóda zberu dát. Autorka necituje ani jednu metodologickú štúdiu, ktorá by sa viazala k vybranej metóde (nezúčastneného pozorovania). Geertzove definície vstupu do inej kultúry (v jeho prípade etnografická technika tzv. vzdialenia sa a zúčastneného pozorovania) sú skutočne mimo kontext skúmaného problému. Zároveň absentuje reflexia vlastných skúseností s použitou metodológiou (napríklad záznamom dát vo svojom terénnom denníku, ich kódovaním či analýzou). V texte taktiež absentuje reflexia vlastných skúseností z terénu, i keď paradoxne autorka (teoreticky) píše o tom, aká dôležitá je lokalizácia a pozicionalita v teréne. Tri riadky na str.42 skutočne nepokladám za primeranú reflexiu...Na tomto mieste musím zdôrazniť, že aj nezúčastnené pozorovanie je dynamickým procesom, preto je prekvapujúce, že autorka hodnotí zozbierané dáta ako „dané“. Ja osobne by som (v rámci svojej vlastnej disciplíny-sociálnej antropológie) uvítala viac záznamov z terénneho denníku, ktoré by autorke pomohli zvýznamniť „suché“ štatistiky. Autorka taktiež nerieši etické nastavenie svojho výskumu

vzhľadom k stávajúcej legislatíve na ochranu osobných dát v Českej republike (čiastočne sa môže dotýkať aj nezúčastneného pozorovania).

Ako som už zmienila predtým, výkladovosť a kompilačný charakter teoretickej časti práce pravdepodobne spôsobujú celkovú fragmentovanosť diplomovej práce. Je škoda, že autorka – v rámci zosúladenia žánru práce so zvolenou metodológiou - prirodzene nepreviazala obe časti práce-teoretickú a výskumnú. O to viac, že dáta predkladá viac v analytickej, ako interpretovanej forme (nedostatočne využíva v úvodnej časti predstavené teoretické koncepty). Očakávala som argumentačne silné závery, keďže kvantitatívnymi dáta sú pomerne „nasýtené“, ale autorka v závere práce prezentuje len pomerne banálne zovšeobecnenia.

Domnievam sa, že úroveň práce znižuje istá nevyzrelosť štylistického prejavu v akademickom písaní a jeho školská výkladovosť. Pre uvedené dôvody nemôžem prácu hodnotiť lepšou známkou než je známka **DOBŘE**.

V Prahe 3.9.2014,

Petra Ezzeddine Ph.D.

FHS UK Praha